

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 15 Martie st. v.

Ori-ce diar maghiar vei lua în mână, îl pui iute la o parte. Sânt zăpăciți, se vede, toți câți poartă condeiul de publicist. Și pare-că până îți foaia maghiară în mână îți șoptește cineva la urechie: „Bagă de seamă, că te molipsești“.

De ce?

De zăpăceala, de care trebuie să e stăpănită toată suflarea maghiară câtă a mirosit cât de puțin politica.

Nu glumim. Sântem foarte serioși. Ia ori-ce foaie maghiară în mână, și nu vei ceti șese cuvinte unul după altul se nu dai de: „magyar nemzet“, „magyar közélet“, „magyar kultúra“, „magyar hadsereg“ și așa mai departe. Națiunea, viața publică, cultura, armata, cu un cuvânt toate se însoțesc când e vorba că sânt sau au să fie în Ungaria legate de adiectivul: „maghiar“. Ca-și-când în țările ungurești nu ar exista, nu ar pute exista altă națiune, altă viață publică, altă cultură, altă armată etc. decât cea maghiară. De existența altora diariștilor și cu un cuvânt la toți câți politizează dintre compatrioții maghiari, nu le place și nu vor să știe. Sar ca înțepați de tarantelă, îndată-ce aud de posibilitatea, că în țările ungurești ar pute, ar trebui să existe și altă națiune prelungă cea maghiară, și așa mai departe.

Zăpăceala însă e foarte păgubitoare. Omul zăpăcit nici în viața privată nu o scoate la nici un căpătâiu. Nu se poate reculege să facă ceea-ce trebuie să facă. Ear' dacă se întimplă să nimerescă, — ca orbul Brăila, — ceea-ce trebuie să facă, face întors și pe dos, ca-și-când ar fi fermecat.

Și ce mai secerși bogat în astfel de timpuri pentru oamenii fără de conștiință, fără de rușine, fără de temere de păcat și fără de credință în Dumnezeu! Zăpăceala pentru dinșii este lucrul unei ape, potrivite de a scoate la iveală toată pleava socială și a o ridica la nivel, spre a-și bate joc de grăunțele roditoare și nutritoare.

Aș! Vorbe, și încă vorbe goale!

Nu ne-am mira deloc, dacă am auzi și obiecțiuni de acest fel. Desigur însă, că dacă le-am auzi, nu le-am pute auzi dela alții, decât dela cei fără de conștiință, fără de rușine, fără de temere de păcat și fără de credință în Dumnezeu, cel mult și dela naivi.

Dar' se nu perdem timpul cu abstracțiuni seci. Să deschidem cartea vieții, a vieții publice din țeară, și să aruncăm o privire mai băgătoare de seama numai asupra ramului administrațiunii publice.

Se înțelege, că dacă vom ave dinaintea ochilor reprezentanțele municipale din comitate constituite pe baza unei legi electorale, părintitoare pentru unii și nepărintitoare pentru alții, vom afla, că lucrurile merg un fel de mers, căruia oameni necunosători cu anevoie îi vor găsi cusururi. Tot cam acesta ar fi rezultatul, dacă se va preumbla cineva din cancelarie în cancelarie, fie pe la dicasteriile municipiilor din centre, fie pe la solgăbirii, fie pe la notari ceruali. Un fel de *şablon* se va găsi în toate părțile, şablon care se dee lucrurilor o formă oare-care.

Dar' întorcând foaia, la pagina celor administrați altfel se prezintă lucrurile.

În prima linie aruncuri la florinii de dare pentru susținerea funcționarilor, pentru susținerea oficiului comitatens în toate ramurile sale, pentru susținerea drumurilor, pentru edificarea palatelor comitatense, pentru contribuiri la „Kultur-egylet“ și pentru datorii făcute pentru acoperirea trebuințelor comitatense.

Afară de contribuiri pentru „Kultur-egylet“, celelalte toate se prezintă ca inexceptionabile.

Și nici nu le excepționăm.

Nu putem însă trece preste dinsele fără de a ne pune întrebarea, că oare trebuie să fie toate aceste atât de mari, precum le vedem că sânt? Au administrații în vedere raporturile materiale ale locuitorilor din comitate, ca erogațiunile să fie într-o proporțiune firească cu intratele lor?

Nomina sunt odiosa și de aceea scriem acum numai așa în general. Adaungem însă, că sânt comitate, unde proporțiunea atinsă este cu totul nefirească și unde bieții contribuabili, care susțin pe funcționari și clădesc palaturile comitatense, se pot numi fără de nici o sifeală cu terminul „*avitic*“: *miseri plebs contribuentis*.

Pleba contribuabilă se prezintă de tot miseră, dacă trecem la altă pagină, la administrațiunea din comune. Te cuprinde o jale mare, când îți-se prezintă aruncuri nou pe aceiași locuitori și fără de nici o recompensă pentru sarcinile care le poartă. Un fel de *sic volo* par'că se generalizează ca o epidemie, mai cu seamă unde cetățenii statului n'au norocirea de a fi de partidul guvernului actual sau cel puțin *magyar ajku hazafiak*. Ear' *sic volo* produce mereu la sarcini, fără a se gândi cineva și la vre-un beneficiu.

Venitele comunale se sleesc vâdând cu ochii, ca și ale contribuabililor. Școale și institute de instrucțiune, ca să tăcem de alte îmbunătățiri, nu se subvenționează decât dacă e vorba de a

se învăța limba maghiară. De biserici, de preoți nici pomenire nu mai poate fi, dacă nu sânt maghiari. Și aceasta, cu puține excepțiuni laudabile, așa merge în înfinit.

Trebuie așa să meargă. Fiindcă cei din fruntea administrațiunii n'au timp de meditat asupra-î. Sânt toți preocupați de „*interea*“ elementului maghiar, căruia tocmai cei de sus nu-î știu da de leac.

Într'aceea căutându-î elementului maghiar leacul așa cum cei de sus îl știu căuta, ca să nu-l poată afla, se neglijează alte lucruri cu mult mai indispensabile pentru regatul unguresc.

Este mirare, dacă între împregiurări de aceste *parasiismul* înflorește; dacă oportuniștii din tot felul de naționalități fără conștiință, fără morală, năvălesc din toate părțile cu flămură *pseudo-patriotică* în mână, ca rădăcina regatului să o roadă?

Noi scriem. Însă șovinismul își urmează de-a surda cărarea sa și pe noi ne lasă cu trista mângâiere, că nu și noi avem să purtăm responsabilitatea urmărilor.

Situația internă.

Votarea în parlamentul maghiar.

În ședința de ieri a dietei din Budapesta a domnit o dispoziție foarte agitată. În contra ș-lui 25 au mai vorbit Emerik Uraj și contele Gabriel Károlyi.

Cest din urmă și-a terminat discursul cu următoarele cuvinte:

„Coloman Tisza se se ducă odată, deie liniște opiniei publice. Națiunea bucuroasă îi da pensia“.

Cătră tinerime s'a adresat apoi astfel: „Pentru patrie ne dăm viața și sângele, dar' portopeul de oficer nu ne este permis să-l primim în limba germană dela împăratul austriac“.

Aurel Münich, Francisc Bolgár și Eduard Gajáry și-au ținut discursurile finale. După ei au vorbit miniștrii.

Votarea s'a început la 1 oară 15 minute după amăzi.

Președintele a pus întrebarea astfel: „Să se predee paragraful comisiunii spre redigiare nouă?“

Votarea a fost nominală și la întrebarea aceasta au răspuns 145 cu da și 254 cu nu. Același număr a ieșit și la votarea a doua, la întrebarea: „Primesce-se în general ș-ul 25?“

Votarea a decurs în mod foarte agitat. Faimosul baron Ivor Kaas și-a dat votul astfel: „În contra patriei mele nu!“ Geza Polónyi astfel: „La tradare nu!“ Coloman Thály a strigat de trei ori: „Nu! Nu!! și eară nu!!“

În decursul votării a intrat Tisza în casă. Opoziția l'a întâmpinat cu strigăte de „*Hoch!*“

La darea fiecărui vot s'a repetat sgomotul.

După depeșile ce foile clujene le primesc din Budapesta, agitația e mare și în oraș. Amărâciunea crește mereu și există temerea, că se vor nasce nouе tulburări mari.

Din cercurile parlamentare se împărțesece asupra situației:

Partidul liberal nutrește încă îngrijiri cu privire la viitor, deoarece opoziția nu e aplecată a renunța la această luptă pătimașă în contra persoanei dlui Tisza, cu toate-că acesta, prin reconstruirea cabinetului, voia să mai domolească seriozitatea situației. Desbaterea specială asupra legii militare se va trăgăna probabil până pe la mijlocul lunii viitoare și desbaterea asupra bugetului promite să fie atât de lungă și de sgomotoasă, cum nu a mai fost în parlamentul maghiar. Chiar în partidul liberal se află oameni, care cred, că dl Tisza, în ciuda declarațiunilor ce le-a dat în club, se va retrage după desbaterea bugetară.

Reconstruirea cabinetului Tisza.

Se vede că, după cele din urmă evenimente, dl Coloman Tisza a simțit trebuința unei reconstruiri radicale a cabinetului, spre a sta totdeauna cu un aparat complet și bun în fața atacurilor opoziționale.

La 24 l. c. contele Kálnoky și ministrul-president Tisza au fost deodată primiți în audiență specială decătră Maiestatea Sa Monarcul și cercurile informate țin, că audiența aceasta a privit iminenta reconstruire a cabinetului unguresc. Tisza a dorit și a și făcut pașii de lipsă, ca șeful de secțiune din ministerul de externe, dl Ladislau de Szöghényi să intre în cabinetul reconstruit, și acesta nu ar fi avut să primească portfoliul de instrucție, precum se vorbea, ci cel de interne, după-ce dl Tisza avea deja de mult gândul, ca să nu mai primească nici-un resort special, ci numai președintele cabinetului și conducerea parlamentului. Din Pesta se scrie însă, că șeful de secțiune Szöghényi nu va intra nici acum în ministerul unguresc, ci va rămâne în postul seu de până acum, unde nici ministrul de externe, nici alți factori normativi nu se pot lipsi de el, și dl Tisza sau va trebui să-și caute un alt candidat pentru acel resort, sau să-l primească eară el pe un timp oare-care. Deocamdată acela se află în mod provisor în mâinile dlui Baross. Candidatura dlui Desider Szilágyi însă pentru portfoliul de justiție a ieșit deja din stadiul primei combinațiuni. Acesta a avut Joia trecută o întrevorbire mai lungă cu Tisza, care i-a oferit în toată forma portfoliul de justiție. Szilágyi nu s'a pronunțat încă, ci a cerut un timp de cugtare de mai multe zile. De portfoliul de finance a scăpat dl Tisza, predân-

du-l secretarului de stat Weckerle. De asemenea e lucru hotărât, că Iuliu Szapáry va pași în locul ministrului de comerț Szzechényi.

După-ce dl Szöghényi nu se face ministru de interne, s'a ventilat ideea, de a preda acest resort ministrului Csáky, ear' pentru portfoliul acestuia de a se căuta un remplaçant. Nu se știe încă până unde au ajuns combinațiunile aceste. Este însă de altă parte foarte probabil, că baronul Orczy va rămâne ca ministru a latere un timp oare-care în cabinet.

În zilele aceste se vor rezolva cele mai multe din aceste cestiuni.

Nouă demonstrațiuni în Budapesta.

Sub titlul unei „adunări de lucrători“ s'a ținut alaltăieri în vechiul loc de tir civil din Budapesta o adunare, la care au participat circa două mii de persoane. Programul adunării a conținut două puncte: sufragiul universal și asigurarea lucrătorilor în contra accidentelor.

Adunarea a fost preste tot sgomotoasă, la finea ei însă s'au întimplat excese mai mari, care au reclamat intervenirea poliției și a miliției.

Președintele adunării a provocat pe cei de față a se împărăcia în liniște. O parte dintre ei a urmat provocării președintelui, precând vre-o câteva sute de persoane au rămas în grădină. Între cei de față se afla și cunoscutul poet popular Hazafi Veray Iános. Tribuna, la ordinul președintelui, a fost dusă de acolo. În lipsa acesteia, poetul Veray s'a urcat pe un arbore și a rostit un discurs înflăcărat în versuri. După-ce acesta și-a terminat basada, mulțimea a apucat-o pe strade sbierând și urlând. În felul acesta a ajuns pe piața Elisabeta, unde a fost întâmpinată de poliție. Consilierul de poliție Géczy a fost adus în strimtoare decătră tumultuanți, așa că numai inspectorul de poliție Karanyi, care a sosit cu vre-o 40 poliști călare, i'a succes a-l scăpa din mâinile revoluționarilor; în colțul dela strada regelui cât și pe octogen erau postați poliști. Dar' deoarece ce nu se scia, dacă poliția va fi ori nu suficientă pentru de a împedeza tulburările, a fost recuirită și miliția. Și așa a ieșit un batalion întreg din regimentul Nr. 38 (Molinari) sub comanda vicecolonelului Ostermann, care s'a postat pe locul octogenului.

Înainte de a sosi însă miliția, între poliție și lucrători s'a iscat o adevărată luptă, cu care prilegiu conducătorul poliției a dat ordin a face întrebuintare de arme. Poliștiții și-au scos săbiile, tumultuanții au ridicat bastoanele și s'a făcut un adevărat măcel. Mai mulți au căzut la pământ, unde au fost călcați de cai, de altă parte mulțimea a adus în strimtoare pe mai mulți poliștiști, care numai după multe efortări au scăpat din mâinile ei. În sfârșit poliția a rămas învingătoare și mulțimea a început a o lua la fugă.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Silviu Pellico.

(Urmare și fine.)

Massimo de Azeoglio nu se putea deloc uni cu ideea, cum de unui om așa celebru și onorat ca Silviu nu i-s'a decretat încă crucea de onoare, care orna pieptul multora cu mult mai inferiori și nedemni, deci încă sub durata ministerului seu propuse regelui retrageroa articolului aceluia, care prescria rugarea; în urma căreia regele și conferi martirului dela Spielberg crucea pentru merite. Cu privire la această cruce scrie Pellico unui amic al seu următoarele: „Deși meritul preste tot lipsește, dar' mi-au aninat cu gentileț pe piept această cruce și acum o țin în o cutioară“, și se crede, că din această cutioară nu a scos-o în întreagă viața sa, pentru-că nu este vre-un amic sau străin, care să-l fi vădut la vre-o ocaziune cu crucea acată pe giubeică. Spună-mi acum toți aceia, care îl desconsideraseră și uriseră atât în viață, cât și după moarte, care dintre ei ar fi fost atât de resignat, ca să răspingă invitarea mult promițătoare a regelui Luigi (Louis) Filipp, să decline dela sine onoarea rară, de a purta pe piept crucea ordului de Savoia, de care era legată și o frumoasă proviziune anuală? De sigur că nici-unul! Rușine dar' lor, că răutatea vedită au

versat-o asupra celui mai onest și resignat patriot.

Întreagă viața sa nu arătă decât o filantropie adevărată și sinceră, și cel mai curat și mai sfânt patriotism. Martor despre acest adevăr ne sânt scrierile lui, dar' mai mult decât ideile sânt faptele, adecă: resignațiunea și neșovăirea, cu care a suferit pentru soții sei de principii, în linia primă însă pentru iubirea de patrie și națiune.

Iată un suflet mare, care trebuie să servească de model nu numai fraților italieni, dar' și altor națiuni; dar' cu atât mai virtos nouă Românilor, care am trăit și trăim aproape tot între aceleași împregiurări, între care s'a aflat pe atunci sârmana Italie. Abnegațiune numai, și Ddeu ajută.

Ca probă a iubirii înflăcărate ce nutria poetul Silviu pentru patrie și națiune ne servesc versurile ce vin înainte în actul al II-lea al tragediei sale „Francesca da Rimini“, puse în gura eroului Paolo, care le expun aci traduse din cuvânt în cuvânt:

Prin ce scâlci de sânge s'a pătât sabia mea? Prin (scâlci de sânge) străin. Și oare patriaul are Cui să-i fie sacru sângele cetățenilor? Prin tine, p-in tine, care ai fii eroi, Italia mea, voi combat, când invidia Blăstemată te va mișca. Au nu ești Terenul cel mai gentil din câte scaldă soarele? Au nu ești tu Italia, mama tuturor artelor frumoase? Pulberea ta nu e pulbere de eroi?

Cetind aceste versuri și căutând adevărul lor înțeles, nu ne vom mira deloc, că ele deșteptară totdeauna entusiasmul cel mai înflăcărat, și nici astăzi, când străinii opresori au părăsit Italia, nu întrelasă a șgudui și înfoca inimile ascultătorilor și cetitorilor.

Acei care neagă înflăcărata iubire a lui Pellico pentru patrie și națiune, aceluia sau le lipsește facultățile auzului și ale înțeleșului, sau nu au inimă simțitoare, sau din reutate nu au voit nici-odată să asculte inspirațiunile lui poetice. Atari ar fi buni legați de contrarii lui Manzoni.

Acești doi mari scriitori și poeți n'au strigat nici-odată în contra străinului urgisit, dar' au lăsat atari opere, care au redeșteptat din letargie conștiința Italianilor și i-au făcut, ca sub un vël țesut de ei cu multă artă să descopere toate brutalitățile dominațiunii străine, precum și nefericirile aduse asupra poporațiunii supuse.

Marea idee ascunsă sub acel vël fu în-cetățenită și simțită de Italia întreagă, și cărțile lor fură cetite, rumegate și meditate.

Încât sânt basate pe adevăr, sânt și vor fi frumoase pentru toți și în toate timpurile, ear' încât descrierile lor sânt preste tot moderate, vor aprinde și deștepta totdeauna inimile alese și desinteresate.

Că această moderare le-a impus-o frica, nu se poate admite, dacă vom considera cele ce ăice Pellico într-o epistolă scrisă contesei Benevella în limba franceză, datată din anul

1832. Anume: „Chiar și când ne-ar succede să obținem libertatea de presă, îmi voiu ținea de datorință a fi moderat, a evita ori-ce plângere în contra aceluia, care cu atăta crumpe am folosit puterea lor în contra mea.

„E ca și imposibilă văierarea asupra dușmanilor nostri fără a exagera, ear' exagerarea nici-odată nu va ave pond. Și apoi cum poate fi justiția fără indulgență? Dacă eu doresc, ca alții să fie indulgenți față de mine, mai ântău trebuie să fiu eu însumi indulgent“.

Causa principală, pentru care se acătară mulți de Pellico, e religiozitatea, căci detrăgătorii se îndatinează a confunda adevărata pietate cu bigotismul. Dar' Pellico putem dice că a fost religios în gradul suprem, ear' nu bigot; și dacă în ultimii ani ai vieții nu se ocupă decât cu lucruri de religione, un om onest de sigur nu-l va inculpa, fiindcă el atât în vorbe, cât și prin fapte a arătat, că într'adevăr îi place a se ține pe calea virtuții. El credea cu toată inima în Dumnezeu, și învățătura lui revelată și credința lui viuă i-au fost mângâiere nespūsă în tot decursul prinsorii sale, precum și în nefericirile de mai târziu.

Rațiunea și simțul ne spun, că religionea nu se impune, ci ea e un sentiment, care se nasee și crește cu educațiunea și se desvoaltă singură dela natură; când vęd pe filosofi svircolindu-se prin sistemele lor, care de care mai aberate, măl conving tot mai mult,

că rezultatul lor va fi nul, deoarece ce au părăsit terenul solid și necunoscut de rațiune.

Simțul religios, înrădăcinat odată în inima omului, nu se mai poate smulge, dar' pentru a-l conserva întreg, curat, are lipsă de adevărată tărie sufletească. Suflete mari sânt aceia, care în mijlocul liniștii omenești își pot păstra credința în D-deu și în învățăturile lui sfinte, în o altă viață, unde își vor afla răsplata suferințele noastre de pe pământ; vai și amar aceluia, care se despoaie de această credință, căci ajungând în necaz și vędend, că înzadar cearcă dreptate și scurs la semenii sei, neavend altă ființă, dela care să spereze mântuire, în fine trebuie să cadă în abisul desperării. Toată religiunea stă din două principii: credința în un Dumnezeu atotputernic, prea drept etc. și credința în învățăturile sale revelate, din care urmează de sine conformarea noastră după acele învățăături. Dacă omul va urmări aceste principii generale, de sigur va ajunge la rezultatele cele mai strălucite. Căci dacă în nefericirea mea, când lumea mă părăsește, urmând natura sa fătarnică, mai există o ființă prea bună, în care am încredere tare, că nu mă va părăsi, însuflețit de sperarea în ajutorul acelei ființe, voi suporta cu resignațiune toate greutățile vieții și voi imita pe soldatul, care suferă ori-ce sarcină și strapație, se aruncă orbiș în pericolul luptei, avend toată încrederea în dexteritatea comandantului în luptă, prin urmare și în victorie.

În apropierea teatrului popular lucrătorii s'au adunat din nou. Poliția și aci s'a încercat să-i împrăscie, și dacă nu venia miliția, care a intimidat pe demonstranți, putea să se nască o luptă sângeroasă între popor și poliție.

Pentru renitență au fost arestați trei indivizi.

„Naționalitățile există, măcar de nu ar fi“.

II.

Existența naționalităților, așa se vede, jignesc foarte mult sentimentele ultra-maghiarilor.

Și dacă în parlamentul țerii se pot ivi atari aparițiuni dureroase; dacă în parlamentul de aci al Ungariei, unde putem dice, este reprezentată, — cu deosebire a câtorva fire de mac, — lamura națiunii maghiare, auzim pronunțându-se la adresa nemaghiarilor cuvinte ca: „măcar de nu ar fi“, cu un cuvânt, măcar de nu ar exista naționalitățile pe pământul Ungariei... ce se dicem atunci, când auzim adresându-ni-se astfel de cuvinte pe strade și în convenirile de toate zilele din partea unor Maghiari, care nu sunt nici-decât reprezentanții anumitor oameni, după-cum sunt deputații reprezentanți ai cercurilor electorale?

Pe altceva îl poți considera într'un asemenea cas de nebun ori imprudent.

Nu ne este iertat nici a presupune, că un deputat să fie nebun sau imprudent. Nu mai cu seamă atunci, când mărturisește un adevăr recunoscut de noi, că adevăr „naționalitățile există“, pentru-că într'un adevăr aceasta așa este. Regretăm însă împregiurarea aceea, că tot ceea gură se exprimă în un mod atât de puțin calificabil: „că măcar de nu ar fi“. Concedem totuși, că dl deputat Thály, când a făcut aceste mărturisiri, a fost condus de un adevăr, pe care forța împregiurărilor l-a silit a-l mărturisi.

Noi din parte-ne mulțumim dlui deputat pentru recunoașterea ce o face, că adevăr „există“, regretăm însă cu durere nestempărul ce-l are, când ne doare, ca să nu mai existăm ca Români, ca Sârbi, ca Croați, ca Slavoni și ca Sași!!

Pentru-ce nutrește dl deputat Thály atari dorințe? Și pentru-ce dă expresiune sentimentelor sale chiar în parlamentul țerii?

Vom mărturisi noi adevărul! Și o facem aceasta din motivul, ca să se știe, că cuvintele exprimate odată în parlamentul țerii, deși se pot desmînți și șterge de pe hîrtie, nu se pot nici-decât nimici din capul aceluia, care odată le-a auzit sau cel puțin le-a cetit, sau i-le-a comunicat unul, care le-a auzit sau le-a cetit!!

Pentru-ce se nu există naționalitățile?

Pentru-că mai întîiu de toate existența lor dovedește, că majoritatea covârșitoare a locuitorilor acestei țeri este compusă din nemaghiari!! Este compusă din atari națiuni, care existînd, nu se lasă în puterea numărului lor de a fi maghiarizate.

Dar' dacă lipsesc credința în un D-zeu drept judecător, dacă cu moartea corpului s'a finit totul pentru noi, pentru-ce trebuie popoarele să sufere atâtea neajunsuri, ce valoare are virtutea ce aici pe pământ e adese batjocorită, și unde e dreptatea, când cei buni adeseori sînt persecutați de soarte, iar cei răi se scaldă în o mare de plăceri? Ei care o scopul veșniciei noastre pămîntene? Din aceste se poate judeca, cât de tristă poate fi consecuența necredinței, care nu poate conduce pe om decît la desperare. Cam aceste puteau fi cugetele, care se perondau prin mîntea luminată a lui Pellico, și aceste l-au ferit de îndoială, de care rar scapă bărbai de științe; scepticismul ce a cuprins pe mulți, ducându-i la perire, pentru el a fost numai momentan.

A îmbrățișat credința în D-zeu cu inima curată, a urmărit cu căldură și rigurositate preceptele evanghelice în toată viața sa, făcînd binele posibil tuturor și urmînd exemplul Mântuitorului în iertarea sinceră a celor mai mari inimi ai sei. Las să urmeze aci cuvintele ce le-a rostit cu puține zile înainte de moarte:

„Îți mulțumesc D-zeu meu, care m'ai făcut să întîmpin în viață mai mulți amici ca inimi, încăt așa de multe persoane m'au iubit și s'au bucurat de viața mea, și earși așa de puțini au dorit perderea mea. Dar' în aceste minute ultime fi iert din inimă și mă rog Ție pentru ei.“

Lupta contra acestei maghiarizări este cauza, pentru care dl deputat Thály doare, ca naționalitățile să nu existe, ci poate sau să se extirpeze prin foc și sabie, sau renunțînd dela naționalitatea lor, să se contopească în elementul maghiar.

Ei bine, sîntem cetățeni ai Ungariei nu numai Maghiarii, ci toate naționalitățile! Și este mai presus de toate recunoscut, că avem libertatea voinței, de a fi sau de a nu fi! Nu este vina noastră, dacă sîntem ceea-ce sîntem și ținem la existența noastră. Este însă voința noastră, ca să existăm cu toții. Pentru aceea se nu se supere confrății maghiari, dacă voim ca să existăm toate naționalitățile tot pe baza aceluiași drept, pe care reclamă Maghiarii existența lor.

Fostul deputat Steinacker a atins puțin cestiunea existenței naționalităților. Această atingere l'a costat sdrobirea sa politică poate pentru întreaga sa viață. Aceasta i-s'a întemplat însă unui deputat nemaghiar!?

Pentru-ce oare se nu i-s'e întemple așa ceva și unui deputat maghiar? Despre Steinacker s'a susținut, că agitează lumea germană contra poporului maghiar. Pentru-ce nu se dică și despre dl deputat Thály, că agitează pe Maghiarii contra naționalităților sau pe naționalități contra Maghiarilor? Noi așa credem, că față cu dl deputat Thály se pot pune amîndouă alternative?

Și iată pentru-ce?

§. 169 al regulamentului pentru afacerile interne ale dietei prescrie, că atunci, când un deputat agitează în contra unei naționalități, presidentul are să protesteze. Cu părere de rău trebuie să mărturisim, că aplicarea acestui §. nu s'a întrebuițat față cu dl deputat Thály! Onorabilul presidiu ar fi putut din nou să exprime cuvintele dela 23 Noemvrie a. tr.: „E drept și just oare, ca în sala reprezentanței poporului să se facă asemenea imputări fiilor Ugariei? Cu adăusul, care nu aparțin elementului dominant, ca adevăr să nu existe?“

Aceasta însă nu s'a întemplat! Nu a făcut-o aceasta presidiul, dar' nu a făcut-o nici-unul dintre „părinții patriei“.

Ce am pute concluda din toate acestea?

Dacă sentimentele noastre de ură și neîmpăcată dușmănie față cu poporul maghiar ar fi de natura după-cum cred unii confrăți maghiari, nu ne mărginiam la obiectivitatea de față, ci adăugam cu multă asprime, că poate chiar întreg parlamentul Ungariei nutrește dorul de a fi extirpate naționalitățile. Aceasta însă nu o dicem, nu o susținem și nici că o credem! Sîntem astăzi pe deplin satisfăcuți, că dnul deputat Thály și-a dat sieși palma, pe care voia a o aplica naționalităților, ear' aceasta prin aceea, că negă sau își retrase cuvintele ce le-ar fi exprimat la adresa naționalităților. Pe baza acestora am pute presupune, că în politică domnul deputat Thály este un mic Steinacker.

Rămîne după toate aceste adevărul, că adevăr naționalitățile există, că naționalitățile vor exista și pe viitor, — și credem, în bună armonie și împreună

cu națiunea maghiară, — pe pământul Ungariei. Și de câte-ori inimicii naționalităților se vor încerca a desmînți existența naționalităților, de-atâtea-ori acestia se vor căi pentru dișele lor, ear' naționalitățile își vor pronunța mai cu tărie caracterul lor național și virtutea lor cetățenească.

Aceasta ar trebui să o știe cu deosebire dl deputat Thály!! Ca să se convingă dl deputat Thály și mai bine despre puterea și numărul naționalităților, nu i-ar strica, dacă ar face puțină mișcare preste toată Ungaria. Făcînd aceasta, așa credem noi, nu va mai regreta, ca să nu mai fie naționalitățile, ci va mărturisi în parlamentul țerii, că naționalitățile există și că ar trebui a se lua cont de dișele, întărîndu-se relațiunile de prietenie și armonie între Maghiarii și naționalități.

S'ar convinge dl deputat Thály și despre aceea, că este numai aparentă „maghiarizarea“, cu care se laudă atîta diaristica maghiară.

Va vedea însă dl deputat, că preste tot în întreaga țeara domnesce o miserie înfricoșată și o îngrijire sdrobitoare, atât între Maghiarii, cât și între nemaghiarii. Venind în parlament, va pute apoi exclama: Miseria există, măcar de n'ar fi!!

Așadar' ocrotirea și îmbunătățirea sorții poporului ar trebui să o aibă în vedere atât dl deputat Thály, cât și ori-care domn deputat; apoi nimicirea ori-cărei încordări ce se ivesce, fie în parlament, fie afară de parlament, și prin care s'ar intenționa la sugrumarea unei sau altei naționalități. Ear' dacă cineva, fie acela ori-și-cine, are ca program maghiarizarea naționalităților, un atare program ar trebui luat dela ordinea zilei, pentru-că după părerea noastră, acesta este nerealisabil!

Cine nu ne crede pe noi, nu are decît să dică și noaptea asemenea dlui deputat Thály: naționalitățile există, și se va convinge, că Maghiarii, Români, Croați, Sași și Slovaci într'un adevăr există. Dacă însă va continua cu: măcar de n'ar exista, unul ca acela este cel mai deșanțat patriot și cel mai mare inamic al înșiși Maghiarilor.

I. M.

Fondurile grănițerești din Năsăud.

I.

Multe sînt peripețiile, prin care au trecut aceste fonduri până astăzi. Istoria acestora merită a fi cunoscută nu numai de tot Românul, dar' de tot omul iubitor de cultură. Un deosebit interes ar avea aceste pentru Români, mai virtos pentru-că au început a se răspîndi multe informațiuni false despre aceste fonduri, care se înțelege, servesc la facerea de concluziuni și mai false. Desvîlirea stării adevărate a lucrului, descrierea obiectivă a faselor, prin care s'au desvoltat afacerile acestor fonduri, ar fi lucrul cel mai de dorit.

Sperăm însă, că nu va trece mult și se vor afla oameni, care se-și iee osteneala a îndeplini această sarcină, care se facă lumină în acest lucru, punînd în mîna Românilor istoria acestor fonduri, care va forma o parte interesantă din istoria culturii noastre.

besce toate datorințele sale, urmîndu-le totodată; și avea tot dreptul.

„Era de o natură plăcută și blîndă, vorbele lui erau așa de dulci, așa fermecau inimile acelor, care le ascultau, încât era destul să conversezi odată cu el și să-l iubești.“

În genere toți, care l'au cunoscut, nutriau pentru el cea mai călduroasă afecțiune, despre ce ca să ne putem face o idee clară, trebuie să cetim pe Maroncelli, Andriane, Confalonieri, Brema, Guirio și Briano, care au trăit cu el în intimitate rară. Toscolo și Monti, de un spirit așa diferit, îl iubeau în aceeași formă, dar' mai mult Toscolo, care e de o natură curioasă, ce nu suferia pedeci și violență, care precăd se afla în Londra, prin o epistolă își exprimă dorul a muri cu Pellico, pe care îl considera și iubia ca pe un frate. Chiar în critică îl aflăm pe Pellico ca cel mai mare tolerant și progresist. „În critică“ — dicea el lui Guirio — „sînt inimiculi exclusiunilor, iubesc lupta, mă încântă personagiile mitologice grece și romane ș. a., urîsc însă brutal estetic și moral, precum și miseria de c gete și efecte.“

Muri în Turin în 31 Ianuarie 1854, în palatul Barolo. L'a plîns patria, pe care o iubia așa de mult, și cu ea toți aceia, care seiu admira și iubi sufletele mari!

(După Costerò.)

Ioan Bocaniciu.

Dar' să fim cu așteptare până la acel timp, cu atât mai virtos, căci zuma mi-se pare a nu fi prea potri din multe puncte de vedere și n'ar fi les pentru-că ori-cât de obiectiv s'ar fi a lucrui, vînd a nu parăsi baza adevărului, trebuie să se facă pomenire de fapte ce stau în legătură cu persoane ce trăesc și care au contribuit, unii mai mult, alții mai puțin, unii în mod pozitiv, alții poate negativ, la prosperarea acestor fonduri. Cei cu musca pe căciulă s'ar afla superați, căci sînt rari acei oameni, cărora le place a auzi adevărul și atunci când le este nefavorabil. Apoi chiar acum nu ar fi timpul potrivit de a da anșă și mai mult la învîlbire, ci din contră, mai că nici-odată nu s'a simțit mai mult trebuința ca acum de o bună și frățescă înțelegere și de o solidaritate de fer între toți grănițerii.

În un articol publicat în Nr. 35 al „Tribunei“ mi-am exprimat dorința, că ar fi timpul suprem, ca oamenii cu tragere de inimă pentru binele comun să se apropie unul de altul cu mai multă sinceritate și încredere. Am exprimat această dorință, pentru-că față cu dispozițiunile statutelor impuse și față cu intențiunile vîdite și latente din acele statute, numai prin o unire și prin o solidaritate a tuturor celor chemați se poate spera, că se va pute mîntui ceva, și pentru-că sînt de credință, că în fața acestei cauze trebuie să dispară ori-ce diferențe personale, ori-ce divergențe de vederi, fie acele politice sau de ori-ce altă natură.

Tot în acel articol am accentuat, că dacă se mai poate ceva mîntui, apoi aceasta atîrnă dela reorganizarea, respective formarea noului comitet, dela membrii ce vor fi aleși și dela pașii ce vor face acestia. Am accentuat aceasta, pentru-ca reprezentanțele comunale să chibzuească bine cui își dau încrederea.

Mi-am exprimat totodată temerea, că în urma ingerențelor și în urma influențării unor oameni cu ambițiuni vane, care se îndeaș preste tot locul, chiar și acolo, unde nu e de nasul lor, se vor alege oameni nedestoinici pentru lupte de această natură și vor rămîne nealeși astfel de bărbai, care în urma abilității și a trecutului lor și în urma independenței convingerilor și a activității lor, ar fi mai chemați, ca cu puterile luminii și ale științei lor să aperse interesele fondurilor și ale școalelor. Am atras atențiunea inteligenței de pe la sate, ca să fie cu multă prevedere față cu cele-ce se întemplă, să se înțeleagă cu inteligența din Năsăud sau din alte locuri (aci am înțeles inteligența grănițerească ce locuesce afară de Năsăud, precum în Bistrița etc.), despre care se știe, că se interesează de cauză.*

Mi-am exprimat temerea și îngrijirea, nu pentru-că nu am avé destui oameni, ci pentru-că oameni sînt de toată seama. Avem bărbai, care pășesc ori-unde cu fruntea deschisă și apără fără șovăire interesele publice cu toată puterea convingerilor, care își sciu păstra independența convingerilor sub ori-ce împregiurări și care sînt conduși la lupte de principii și nu de personalități. Dar' apoi avem și bărbai de aceia, care luptă pentru cauze publice până atunci, până când stau în oarecare legături cu interesele lor, nu de dragul cauzei, ci de dragul lui Ego. Dar' mai avem multe soiuri de oameni, pe care nu-i mai clasific. Nu-i vorbă, nu e nimenea infailibil, însă când e vorba a se alege acei bărbai ce sînt a se pune în fruntea afacerilor de atîta interes public și se concred cu apărarea acelor, trebuie să se cumpenească bine valoarea adevărată și destoinicia lor documentată pe acest teren prin fapte, trebuie să se aleagă bărbai întregi.

Publiu.

CRONICĂ.

Dela Curte. Alaltăieri și ieri s'au celebrat în capela sfîntului Sigismund la palatul regesc din capitală două mîsse, la care au luat parte Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină, Archiducesa Maria Valeria, precum și Archiducele Francisc Salvador, mirele Archiducesei Maria Valeria.

* Dl I. M., în articolul seu din Nr. 39, îmi ascie a fi gîștuit în acel articol: că inteligența din afară de Năsăud se vînd la Năsăud, ca să se înțeleagă în privința alegerii noilor membri din comitetul fondurilor... Dar', rogu-te D-le I. M., a-mi spune și mie, unde ai aflat acest pasagi? Mi-ar plăce să-mi spui și mie locul!

Despre celelalte puncte ventilate în acel articol și cu deosebire despre cestiunile spriginite cu stâlpii districtului, sper că se va tracta la timpul seu, ne vom lumina asupra lor altă-dată. Publiu.

Puscătura din parlamentul maghiar. Judele de instrucție Dr. Haupt, pe care trib. reg. din Budapesta l'a încredințat cu instrucția în afacerea Rohonczy, a ascultat alaltăieri pe studentul de reale Samorzil în locuința acestuia. Samorzil, care e încă tot pațient, a predat lucrul așa precum a fost împărțit de diare la timpul seu.

Serbarea adnexării Triestului la Austria? Alaltăieri la ameași s'a desvîlit la gara din Triest în mod solemn monumentul pentru aducerea aminte la adnexarea Triestului la Austria ce a urmat acum sînt 500 de ani. O depesă din Triest spune, că în ziua premergătoare, imediat înaintea plecării trenului curier din Viena, a explodat o petardă pe locul dinaintea gării, unde avea să se întemple festivitatea. Un defectiv a fost rănit.

Mortalitatea în Sibiu. În săptămîna trecută, dela 4 până la 10 Martie au murit în Sibiu 13 persoane, dintre care un străin.

Demonstrații pedepsite. În afacerea demonstrațiilor din Budapesta, care în 13 l. c. au fost prinși făcînd scandal înaintea edificiului căpitanatului cetățenesc, s'au adus sentențe finale. Dintre 23 demonstrații prinși, 17 au fost judecați, ear' 3 achitați. S'au judecat la pedeapsă de 25 fl. ori 3 zile închisoare medicinistul Geza Kocsis și tehnicul Iuliu Somogyi. La 15 fl. ori 2 zile arest s'au judecat toți ceilalți cincisprezece înși, care sînt băieți de prăvălie, tipografi, tinighieri ș. a. Doi dintre demonstrații nu s'au putut erua.

Un aristocrat unguresc în contra direcțiunii postale din Sibiu. Dilele aceste a apărut în „Ellenzék“ o scrisoare deschisă, pe care contele Zdenko Klebelesberg a adresat-o ministrului Gabriel Baross și în care a expus, cum el a concurat la postul de magistrat postal din locul unde se află moșia sa, și în loc să fie el numit, a fost unul, care a funcționat și mai nainte acolo ca magistrat postal și ar fi fost destituit pentru defraudări. Directorul postal din Sibiu declară în numărul de aci al aceluiași diar de calomnii cele-ce se rapoartă la persoana sa și spune, că a făcut pașii de lipsă legali în contra contelui Klebelesberg.

Universitarii catolici și ovrei din Budapesta. Față cu împregiurarea, că aproape tot conducătorii demonstrațiilor de studenți în Budapesta sînt ovrei, studenții catolici n'au putut să stea nepăsători. Ei s'au adunat și s'au sfătuit să iee o atitudine contra acestui adevăr. Universitatea budapestană are 3576 studenți, dintre care 1165 sînt ovrei, ear' la politehnică dintre 578 ascultători sînt 201 ovrei. Dintre profesorii universității 3 părți din 9 sînt ovrei ori creștini de origine din Palestina. Deoarece ovreii în Ungaria fac numai a cincia parte a populațiunii, la universitățile maghiare ei sînt într'o preponderanță uimitoare.

Dărîmarea unui pod. Din Timișoara se scrie, că podul numit Aranka, așezat pe drumul de țeară Chichinda-mare—Ada, s'a dărîmat alaltăieri dimineața întreg, cu un vînt grozav. Numai cu 15 secunde înainte de dărîmarea a trecut preste pod un car cu persoane.

Vetăvul tîlharilor de cai. De vre-o cățiva ani exista în comitatele de Sud ale Ungariei, în Alföld, o bandă de tîlhari de cai. Banda era bine organizată și poliția în timp de 3 ani n'a putut pune mîna nici pe unul dintre tîlhari. Acum în urmă gendarmii din Seghedin au prins pe vetăvul acestei bande, Antonie Nemes-Nagy; îndată ce l-au prins, mulți tîlhari din bandă au venit în Seghedin și s'au dat de bunăvoie prinși.

Panică în „Carltheater“ din Viena. Duminică seara la o reprezentațiune în „Carltheater“ ul din Viena a cădut o lumină aprinsă din etagiul prim în parchet. Jumătate din public a alergat la uși cu strigăte desperate; s'a făcut un învălmășag mare. Cei care au rămas, liniștiți fiind de regisor, au ascultat piesa mai departe până la sfîrșit.

Raportorii academiei române, care au să examineze și să dea seamă asupra lucrărilor intrate la concurs, sînt: Dl Urechii asupra operei dlui Odobescu, Speranția și Carpen-Georgescu. Dl Ionescu are de cercetat numai novelele dlui Duiliu Zamfirescu; părțile Melchisedec a fost înscărilor cu darea de seamă asupra Istoriei Românilor de dl Al. D. Xenopol. Dl Iacob Negruzzi are „O călătorie în Teara-Românească“ de Elena Didia Odoria Sevastos, precum și alte scrieri teatrale. Ear' dl Roman are de cercetat scrierea dlui Teofil Frâncu și George Candrea, intitulată „Moșii din Ardeal“.

Rusia se tot înarmează. În anul acesta Rusia își va mări și întări efectivul marinei într'un mod extraordinar. Numai spre acest scop guvernul Rusiei va cheltui 120 milioane de ruble.

Academia română.

Sesiunea generală din anul 1889.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1888—89.

(Urmare și fine.)

V. Colecțiuni științifice.

În fiecare an colecțiunile academiei fac un progres statornic; ele cresc neîncetat și devin un tessar din ce în ce mai prețios pentru studiile științifice și mai ales pentru studiul istoriei politice și literare a Românilor.

Cu cât importanța colecțiilor crește, cu atât crește și numărul acelor, care vin să le cerceteze și să facă cu ajutorul lor studii din diferite ramuri ale științei. Putem privi cu o deosebită mulțumire la progresul însemnat făcut în această privință. Prin stăruințe îndelungate și prin însemnate sacrificii, colecțiile academiei au ajuns astăzi a fi cele mai prețioase din toată țara. Crescerea lor și importanța, la care au ajuns, reclamă sacrificii și mai mari pentru a fi bine instalate și bine organizate și pentru ca să poată cât mai mult contribui la scopul pentru care sunt făcute, de a pute fi adăcă cu înlesnire puse la dispozițiunea tuturor acelor, care ar fi doritori de a lucra în câmpul științei. Să sperăm neîncetat, că puțin mai avem de așteptat până să vedem academia și colecțiile sale instalate bine și definitiv într-un local potrivit cu bogăția și cu însemnătatea lor.

Comisiunea bibliotecii vrea da amănuntele pentru creșterea colecțiilor în anul trecut.

VI. Concursurile.

În această sesiune academia are a da următoarele două premii pentru publicațiuni făcute în anii trecuți:

1. Marele premiu Năsturel de 12.000 lei, destinat acelei cărți românești cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritore dintre cele publicate în anii 1885 până 1888.

2. Premiul statului Eliade-Rădulescu de 5000 lei, care este a se da cărții românești cu conținut literar, care se va judeca mai meritore între cele publicate în anii 1887 și 1888.

La concursurile acestor două premii s'au prezentat următoarele publicațiuni:

a) Pentru marele premiu Năsturel:

1. A. D. Xenopol: Istoria Românilor din Dacia-Traiană. Vol. I. Iași 1888.

2. A. I. Odobescu: Scrieri literare și istorice. Vol. I—III. București 1887.

NB. Dl Odobescu a trimis prelungă această publicațiune și „Ateneul român și clădirile antice cu dom circular”. București 1888.

b) Pentru premiul Eliade-Rădulescu:

3. A. Philippide: Introducere în istoria limbii și literaturii române, Iași 1888.

c) Fără indicațiune specială:

4. C. de Stamati-Ciurea: Opuri dramatice, tom. I. Cernăuți 1888.

5. St. G. Carpen: Un sistem de învățământ românesc, București 1888.

6. Dr. I. C. Drăgescu: Igiena și medicina populară, Constanța 1888.

7. N. Mihaescu: Frumoasa Valentina, poemă, 1888.

8. D. Zamfirescu: Novele, București 1888.

9. Elena D. O. Sevastos: Călătorie în Țeara-Românească, Iași 1888.

10. G. Sion: Suvenir contimporane, București 1888.

11. Th. D. Speranția: Anecdote populare, București 1888.

12. T. Frâncu și G. Candrea: Românii din Munții-Apuseni (Moșii), București 1888.

13. D. Iancovici: Reforma agrară, Brăila 1888.

14. P. S. Aurelian: Elemente de economie politică, București 1888.

15. P. S. Aurelian: Exploatarea moșilor prin meteciagi, București 1888.

16. M. M. Drăghiceanu: Mehedinții, studii geologice, tehnice și agronomice, București 1885.

17. I. P. Florantin: Horea, roman original, Iași 1885.

18. I. P. Florantin: Estetica, partea II. Iași 1887.

19. I. P. Florantin: Grădina de copii, ed. II. Iași 1887.

20. I. P. Florantin: Metodul nou de abecedar, Iași 1888.

21. I. P. Florantin: Metoda nouă de a învăța aritmetica, ed. II. Iași 1887.

22. I. P. Florantin: Metoda nouă de a învăța desemnul, ed. II. Iași 1887.

23. I. P. Florantin: Aritmetica elementară, partea IV. Iași 1888.

24. I. P. Florantin: Recreațiuni frâneliane, Iași 1888.

3. La concursul premiului statului Lazar de 5000 lei, pentru acest an a fost publicat ca subiect: Studiul vinurilor din România din punctul de vedere economic și al compozițiunii lor chimice. Nici o lucrare nu s'a prezentat în manuscris în condițiunile arătate prin publicațiunea academiei; s'a prezentat însă următoarea carte tipărită: I. Popp, tractat vinicol, București 1888.

Toate publicațiunile prezentate în termenul regulamentar la concursurile acestor trei premii s'au trimis comisiunilor, care au fost alese în sesiunea generală trecută și însărcinate cu studiarea lor.

Secretarul general

D. Sturdza.

Din public.*)

Apel.

Cătră tot Românul adevărat.

În meșteșugurile societății corului plugarilor români în comuna Giriș F. (ett. Bihor), viu a ruga pe on. public român, ca considerând existența noastră națională periclitată, — fiind înconjurată de străini, — în folosul fondului și bibliotecii acestui cor, să binevoască a ne veni în ajutor cu marimioase donuri în bani și opuri, trimise la adresa subscrișului în F. Győrös p. Tenke, com. Bihor.

Petru Sîrbu,
preot și învățător.

Convocare.

A doua adunare generală a despărțământului învățătoresc din tractul Mercurii, — în sensul §-lui 8 din „regulamentul afacerilor interne”, având a se ține în ferile s. Pasci, — pentru anul acesta școlastic, comitetul o convoacă pe zilele de 11 și 12 Aprilie a. c. st. v. în Apoldul-superior, cu următorul

Program:

1. Participarea învățătorilor „în corpore” la serviciul divin, invocarea Duchului Sfânt, imediat după ieșirea din biserică întrunirea în sedință și constatarea membrilor prezenți.
2. Raportul comitetului.
3. Încasarea taxelor și pedepselor restante și curente.
4. Religionea în cursul V. și VI., prefigerea materialului de curs și prelegeri practice din acest material.
5. Cum e de a se intui geografia și istoria în cursul I, II. și III.
6. Alegerea posesiilor mai acomodate pentru cântat în școala populară.
7. Necesitatea introducerii lucrului de mână în școală și modul de a se înzestra învățătorii cu cunoștințele necesare pentru acest scop.
8. Producerea membrilor cu vre-o temă pedagogică sau prelegere practică, în sensul §-ului 21 din „Regulamentul afacerilor interne.”
9. Interpelări și propuneri independente. Pentru binele și prosperarea despărțământului este cercat a lua parte la această adunare fiecare membru, la cas contrar fiind expus urmăriilor celor mai funeste, cu deosebire pentru că adunarea noastră este imediat urmată de adunarea generală a reuniunii; ear' onor. oficii parohiale sînt rugate a dispune epitropiilor respective prevederea învățătorilor cu diurnele și ajutorul cuviincios.

Poiana, la 12 Martie v. 1889

Comitetul tractual:

Emanuîl Beșu,
președinte.

Romul Pop,
secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta re dația nu primesc răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 26 Martie n. Guvernul a prezentat camerei legea despre răscompensarea căilor ferate ungurești-galițiene.

Paragrafi 24 și 25 s'au acceptat cu o majoritate de 109 voturi.

Viena, 26 Martie n. Profesorul Dr. Suess a depus dignitatea de rector al universității din Viena.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Cluj, 27 Martie n. (Telegramă particulară). În procesul de presă ce dl Partenie Cosma din Sibiu l'a intentat „Tribunei”, s'a ținut astăzi pertractarea finală înaintea curții cu jurați de aici. Redactorul Albini a fost declarat vinovat de vătămă de onoare cu 9 contra 3 voturi și condamnat la o lună arest, 100 fl. amendă în bani și 52 fl. cheltuieli.

București, 27 Martie n. Astăzi, în ziua aniversării proclamării României de regat, guvernul va anunța în mod solemn iminenta întronisare a moștenitorului de tron român Ferdinand de Hohenzollern. Ferdinand va petrece de aci înainte stabil în România.

Paris, 27 Martie n. Camera, în ciuda excepțiunilor ce le-a făcut ministrul de finance, a acceptat proiectul de lege, după care serviciul cassierului de stat general are să se organizeze. Cu toate acestea s'au făcut încercări, de a abate pe Rouvier dela demisionare, deoarece ce în cercurile bursei intervenirea sa mai departe se privește de indisponibilitate.

Bruxella, 27 Martie n. Numirea ducelui Adolf de Nassau de regent al Luxemburg-ului e iminentă.

Bibliografie.

Au apărut:

Dr. Z. Samfirescu: Quadriciul crușal, fin broș. Iași 1889.

Cestiunea agrară și mijloacele de îndreptare, de un agricultor din Ilfov, 1 broș.

Despre desființarea tocmelilor agricole, de R. S. 1 broș. București 1889.

Smara: Din peana suferinței, versuri, 1 vol. București 1888.

Album literar al societății studenților universitari „Unirea”, 1 vol. București 1889.

A. C. Cuza: Generația dela 48 și Era nouă, 1 vol. Iași 1889.

Societatea geografică română: Dicționar geografic al județ. Argeș, 1 broș. București 1888.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Edicte:

A se insinua pretenșiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Carolina Krabato-vics la tribunalul regesc din Sătmarnemeti;

— la rămasul după Ioan Fuhro (din Percosova) la trib. reg. din Biserica-albă.

Concursuri în provincii:

— Contra Samuîl Glanz în Solnoc. Cnrs. cms. Emeric Lakatos, massa crt. Dr. Samuîl Kerényi. Term. de ins. 6 Maiu n., proced. de licid. 25 Maiu n.

— Contra Francisc Kerék în Mohaci. Cnrs. cms. Antoniu Pilch, massa crt. Iosif Egyr. Term. de ins. 20 Maiu n., proced. de licid. 3 Iunie n.

— Contra Samuîl Horovitz în B-Ujváros. Cnrs. cms. Desideriu Komlóssy, massa crt. Dr. Iosif Orbán. Term. de ins. 15 Aprilie n., proced. de licid. 2 Maiu n.

Posturi vacante:

— Un post de magistrat postal în Fél-szerfalu (ett. Sopron) prelungă 100 fl. depunere de cauțiune; remunerațiune 370 fl., pașale 45 fl. și ca amănare 72 fl. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Sopron.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Făget. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de controlor de finance clasa a III-a în cercul direcțiunii financiare din Sopron, cu salariu de 700 fl. și relut de cuartir 150 fl. A se adresa până în 20 Aprilie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de controlor de dare clasa a III-a la perceptoratul regesc din Bichș-Ciaba, cu salariu de 800 fl. și relut de cuartir 100 fl. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de concipient de finance clasa a II-a la oficiul pentru măsurarea competențelor din Sighetul-Marmației, cu salariu de 700 fl. și relut de cuartir 150 fl. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Zenta, cu salariu de 500 fl. și relut de cuartir 100 fl. A se adresa până în 20 Aprilie st. n. a. c. la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragerea din 27 Martie st. n.

Sibiu: 74 9 30 1 58.

Căldarul zilei.

16/28 Martie.

Julian: Savin.

Gregorian: Malchu.

Soarele: răsare 5.50, apune 6.22.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 26 Martie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 736.1)	Diferența din preajmă	Temperatura și minimul de Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
707.9	-14.0	+7.0	+11.8 +6.8	S

Din țeară, 27 Martie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țeară
Budapesta	766	+ 4.8	V	1
Sătmár	766	+ 4.0	S	1
Cluj	769	+ 0.2	V	1
Orșova	768	+ 6.8	O	1
Timișoara	769	+ 1.0	S	1
Arad	768	+ 2.0	O	4
Panciova	769	+ 7.0	V	1

Soșiți în Sibiu.

La 27 Martie n.

Hotel „Neurikher”. L. Nagy, jurist din Turda; Philipp din Viena; Hartig din Linz, comercianți.
Hotel „Împăratul Romanilor”. Armin Kohn din Alba-Iulia; Varga, voiașor din Viena; Stefan Bogdan, proprietar din S. Miclăuș.

Economie.

Cassa de economii „Auraria”. Ni-se scrie din Bucium cu data de 22 c. următoarele:

Ieri în 21 a. l. c. s'a ținut în Abrud prima adunare generală a cassei de economii, societate pe acțiuni, „Auraria”. — Interesul moral ce l-au dovedit acționarii dela început față cu această instituțiune națională s'a arătat ieri în adevărata sa valoare. Mai toți acționarii s'au prezentat în persoană.

Din raportul direcțiunii ne-am convins, că acest institut de credit nici pe un moment n'a perdut deoparte din vedere scopul, pentru care a fost creat, și că direcțiunea de altă parte a observat cu strictețe linia de purtare eroită de acționari prin statute. — Pentru poporul muncitor s'a creat această bancă, și poporul a fost acela, care s'a folosit de capitalul social al acționarilor.

Spre ilustrarea acestor observațiuni e deajuns a accentua două momente, care cred că apasă destul de tare în cumpăna solidității „Aurariei”.

Cu o deosebită satisfacțiune am primit acel cuvânt al raportului direcțiunii, că dela înființare până la adunarea generală, — așadar în decurs de mai doi ani de zile, — această cassă de economii n'a avut nici barem un proces. O dovadă necontestabilă, ânteu: că conducătorii n'au avut în vedere interesele lor egoiste, la care la început făceau alusiuni unii oameni „fără rost”; a doua, că cei-ce s'au folosit de capitalul social al băncii și-au dat silința a-l folosi și că au putut folosi banii împrumutați cu succes fără a fi vexați și asupriți.

Al doilea moment nu mai puțin pponderos este concludus unanim al acționarilor, ca în-țre profitul curat obținut, — în sumă de 5489 fl. 68 cr., — se treacă în fondul general și special de rezervă. Cred că nu trebuie să accentuez, că un atare concludus se poate aduce numai de acționari compuși din elemente homogene.

Mai amintesc numai ordinea bună, în care au decurs desbaterile adunării, — în sumă de 5489 fl. 68 cr., — se treacă în fondul general și special de rezervă. Cred că nu trebuie să accentuez, că un atare concludus se poate aduce numai de acționari compuși din elemente homogene.

Stîrpirea cărțițelor. Cu toții scim, că cărțița e un animal mic cu patru picioare, ai cărei ochi negri, lucitori și mici cât bobul de muștar, au făcut pe popor a crede, că e oarbă. Acest animal se află mai în toate părțile globului, afară de America-de-Sud și părțile de sub tropice. În căutarea hranei face galerii pe sub pământ, ear' pământul scormonit îl scoate la suprafață, cauzând grădinarilor derangiere în alcătuirea plantațiilor. De aceea unii horticultori, ținând mult la frumseța grădinilor, uită foloasele ce le aduc cărțițele în stîrpirea insectelor vătămătoare și doresc a se scăpa de ele. Așa un corespicient al jurnalului de agricultură practică din Francia, redactat de Lecouteux, cere informațiuni pentru stîrpirea cărțițelor. Iată răspunsul: „Dacă pământul d-voastre n'ar ave atâtea larve de insecte vătămătoare, vermi albi mai cu seamă, n'ați ave atâtea cărțițe. Acest animal pune mai ales în practică această maximă veche: regele își perde drepturile sale, când nu e nimic. Așa și cărțița, unde n'are nimic de adunat pentru hrană, nu mai răscolește”. Această declarație trebuie să ne mândrească, căci unde avem insecte păgubitoare plantelor, cărțița, care este un animal foarte mîncăcios și are simțuri foarte dezvoltate nu vine în ajutor, adunându-și pentru hrană inimicii vătămători plantațiilor. Și dacă în căutarea de mîncare, cărțița aduce vătămări câmpurilor și plantelor tinere, astă pierdere e mică față cu bunul ce ne procură prin stîrpirea insectelor și a plantelor nefolositoare. Ear' pentru cei-ce voesc cu ori-ce preț a scăpa de cărțițe, recomandăm următoarea rețetă, luată din citatul jurnal: A aduna vermi de pământ, a-i toca, a-i amesteca cu nux vomica și a-i presera în mușuroaiele de cărțițe de cuprînd făcute. Cărțițele mîncându-și, își vor isprăsi pécatele cu prețul vieții: vor muri. I. N.

Comisiunea financiară a casei deputaților după o desbatere lungă a primit în urmă proiectul de lege pentru concesiunea înființării unei căi ferate Dej-Zălaș și proiectul de lege pentru regularea datoriei pendente a căii ferate someșene.

Prețul mărfurilor.

Țigul de rămări în Stelabruch. În 24 Martie n. s'a notat: ungurești bătrâni grei 55.— cr. până 55 1/2 cr., ungurești grei, tineri 57.— cr. până 58 1/2 cr., de mijloc 56.— cr. până 57 1/2 cr., ușori 54.— cr., până 55.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 54.— cr., până 54 1/2 cr., ușoră 52.— cr., până 53 1/2 cr., românești de Bakony, grei 51.— cr. până 51 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sârbești grei — cr. până — cr., transito de mijloc 54.— cr. până 54 1/2 cr., transito ușori 53 cr. până 53 1/2 cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4 1/2 cumpeni dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 26 Martie 1889.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu	—	—	—	—
Băntănesc, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	7.35	7.55	—	—
Grâu de Pesta	7.30	7.50	—	—
Grâu de Alba-regală	7.30	7.50	—	—
Grâu de Bácska	7.30	7.50	—	—
Unguresc de Nord	7.20	7.40	—	—
Sămînțe, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Săcăr	70—72	5.65	5.90	
Orz	60—62	5.80	6.10	
„	62—64	6.30	7.10	
„	64—66	7.35	8.50	
Ovăș	39—41	5.25	5.70	
Cucuruz (porumb)	băntă. 73	4.45	4.65	
„	de alt soi 73	4.70	4.75	
Hrîșcă	—	5.40	5.75	
Grâu	de primă de toam. Iul. Aug. Maiu-Iun. de toam. de primă.	7.18 7.35 4.79 5.26	7.19 7.37 4.81 5.31	
Cucuruz	—	—	—	
Ovăș	—	—	—	
Produce diverse	Soiul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60.—	64.—	
„	franceză	—	—	
„	italiană	—	—	
Oleu de rap.	roșie rafinat	48.—	58.—	
Un. de in	—	37.—	37.50	
Uns. de pore	dela Pesta dela țeară sventată afumată	58.75	60.—	
Slănină	—	51.—	51.50	
Sîn	—	56.—	57.—	
Prune	din Bosnia, în buți din Sârbia, în saci	33.50	34.50	
Lietar	slavon, nou bîntănesc din Ungaria ungurești sârbești	10.25	17.50	
Nuci	—	16.50	16.75	
Gogoși	—	16.—	16.25	
Miere	brută galbină străcurată de Rosenau	29.50	30.—	
Ceară	—	83.—	84.—	
Spirt	brut	115.—	117.—	
„	Drojdite de spirt	14.—	15.—	
„	—	18.50	19.—	

Cursul pieței din Sibiu.

din 26 Martie st. n. 1889.

Hărțile-monetă română Cump. 9.50 vînd. 9.60
Lire turcești „ 10.80 „ 10.90
Imperiali „ 9.80 „ 9.90
Ruble rusești „ 1.27 „ 1.29

Bursa de Budapesta

din 22 Martie st. n. 1889.

Renta de aur ung. 6 1/2 102.41
„ „ 4 1/2 94.55
„ hărție 5 1/2 146—
Împrumutul căilor ferate ung. 99.30
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung.

INSTITUT TIPOGRAFIC IN SIBIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria

preafrumosului fecior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Comasările

de
IOAN CORNEA,
inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

DICȚIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,
din. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

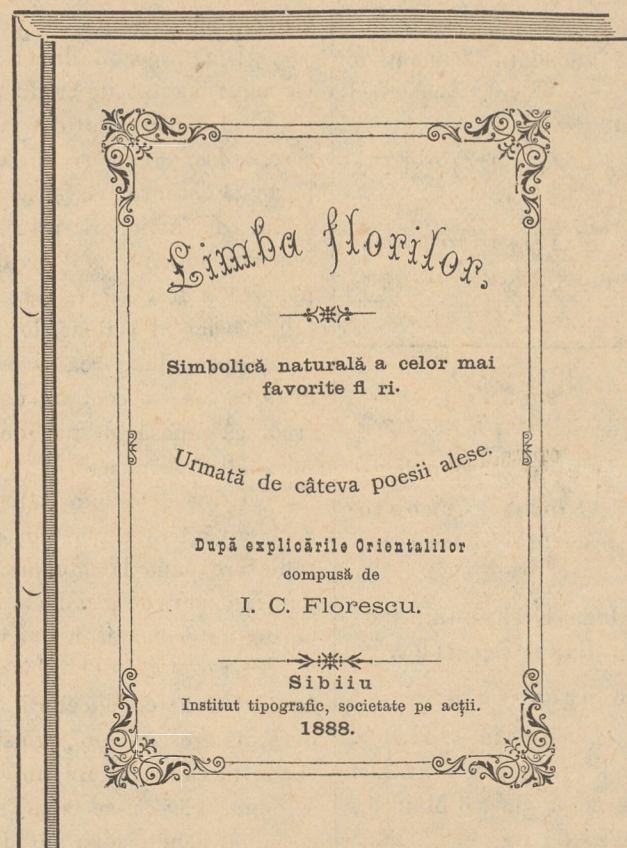
Depozit general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC
recomandă ca foarte potrivit
CADOU DE SUVENIRE.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 5 cr. v. a. de exemplar.

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA”
ÎN SIBIU.

[662] 19

fundată în anul 1868

asigură prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în cont a pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobillii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru term-niri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1884 fl. 541,489.74	în a. 1869—1884 fl. 388,229.15
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
Suma fl. 675,696.76	Suma fl. 510,102.40

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cismădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Semințe

de câmp, de flori și de legumi
din Erfurt

se capătă la

K. Mike,

în Sibiu, Piața-mare Nr. 19.

[699] 8—8

[666] 8—50

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1889

la

„Amicul Familiei.” Dîar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutîndea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român.” Dîar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestea multe de predici pe Dumineci, sîrbători și diverse ocațiuni, mai ales funebrele, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis tot al patrulăa exemplar.

Nimeri de probă se trimit gratis ori-cui cere.

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, inedită și apretată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, eulose din dîarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru povîturile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl. autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un dîar de școală ce 'și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii populare superioare din Cămpeni, va să dîcă precînd era în al 4-lea an de școală. În acest dîar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povîturi primite dela învățatorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitolele despre fumat, despre curățirea trupului etc. ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprînde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novellă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novellă originală. — Continuarea novellei: „Idealul perdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântăna dorului. Novellă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepotul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Brandă sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în șalele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare, eulose de Ioan Pop Reteganu. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român”. Cartea III, IV. Cuprînd materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei”. Cartea I. Cuprînd materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuiri din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasile Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatică limbii române pentru școalele populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebrele, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățatori și preparanți. Bros. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparand. Prețul 80 cr.

Cuvîntări bisericesci la toate sîrbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hîrtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decît să fie de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a-i apreturi scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de

predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, avînd o notă istorică la fiecare sîrbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sîrbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvîntări funebrele și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde:

8 cuvîntări acomodare pentru orice casuri ordinare de moarte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormîntarea oamenilor bătrâni, 5 la înmormîntarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela muier; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fii; 4. — ale mamei dela fii; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. — dela consoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvîntări funebrele și iertăciuni lucrate amărut tuturor cerințelor preoțiilor fungente la casuri funebrele. — Prețul unui exemplar expedit franco e 2 fl.

Cuvîntări bisericesci. Tomul III, scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expedit franco e 1 fl.

Oriental catolic sau concordantele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Serisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și lăudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expedit franco e numai 1 fl. 50 cr.

Resultatele filosofiei sau cunoscînțele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frappont și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodat ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expedit franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în

seminarul archidiecezan din Blaj, actualmente vicar archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbînd unele aplicări practice cu alte reccurte de relațiunile și lipsele băieților nostri, ear' ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are să o observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mîna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au să o dea micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula aprobării Preaven. ordinariat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, avînd mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfințului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele aceluia sfinț părinte de Ioan Borosiu, paroch gr.-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cîntări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cîrticeică de rugăciuni și cîntări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cîrticeică de rugăciuni și cîntări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născătoarei de D-deu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și expedit franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Unde se cumpără acțiunile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gernla.